

do přísahy kandidáta advokacie, nebo připustiti ho k advokátní zkoušce, 2. podle § 7 odst. 3 adv. ř. lze podatí odvolání k nejvyššímu soudu, byl-li výborem advokátní komory a na odvolání účastníkovo též advokátní komorou odepřen zápis do seznamu advokátů, 3. podle § 30 odst. 3 adv. ř. lze podatí odvolání k nejvyššímu soudu, byl-li výborem advokátní komory a na odvolání účastníků i vrchním soudem odepřen zápis do seznamu kandidátů advokacie, nebo byl-li nařízen výmaz z tohoto seznamu, nebo bylo-li odepřeno potvrzení advokátní praxe. Mimo to přísluší nejvyššímu soudu, by rozhodoval s konečnou platností o opravných prostředcích v kárném řízení proti advokátům a kandidátům advokacie podle §§ 46 a násl. zákona ze dne 1. dubna 1872 čís. 40 ř. z. S uvedenými předpisy jsou ve shodě též ustanovení § 5 lit. g) a i) zákona o nejvyšším soudě ze dne 16. dubna 1919 čís. 216 sb. z. a n. a v odst. i) § 5 tohoto zákona jest výslovně odkázáno jednak na §§ 7 odst. 3 a 30 odst. 3 adv. ř., pokud jde o odvolání z usnesení advokátní komory, jednak na § 5 odst. 3 adv. ř., pokud jde o stížnosti ve správních věcech advokátů. Nelze tedy ze zákona dovoditi, že jest nejvyšší soud povolán k tomu, by rozhodoval též o opravných prostředcích proti vyměření a vybírání příspěvků, jež členové komory mají zapravovati advokátní komoře podle §§ 27 d) a 28 d) adv. ř.

Čís. 14398.

Zákon ze dne 7. dubna 1927 čís. 44 Sb. z. a n. o stavebním ruchu.
Zákaz zcizení a zavazení na nemovitosti podle § 43 tohoto zákona
brání i exekucí zcizení nebo zavazení.

(Rozh. ze dne 23. května 1935, R II 229/35.)

Srovnej: sb. n. s. čís. 12596.

Prvý soud povolil exekuci nuceným zřízením práva zástavního na nemovitosti, na níž byl v pozemkové knize poznamenán zákaz zcizení a zavazení podle § 43 zákona o stavebním ruchu čís. 44/27 sb. z. a n. Rekur sn í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Vlastnické právo povinné jest obmezeno zákazem zcizení a zavazení podle § 43 zák. čís. 44/27 sb. z. a n. ve prospěch státu. Zákaz ten působí i proti věřitelům vlastníkovým a má v zápětí, že i exekuce nuceným zřízením práva zástavního je za jeho účinnosti vyloučena bez svolení ministerstva sociální péče, jež nebylo vykázáno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Zákaz zcizení a zavazení ve prospěch čsl. státu vážnoucí podle § 43 zák. o stavebním ruchu č. 44/27 sb. z. a n. na nemovitostech, na něž se exekuce vede, je povahy veřejnoprávní, a týká se nejen dobrovolného, nýbrž i exekucního zcizení nebo zatížení. Při opačném názoru neměl by zákaz ceny, poněvadž by bylo možno jej obcházeti tím způsobem, že by bylo lze, třebas i se souhlasem vlastníka nemovitosti, dobýti si exekucního titulu a dosáhnouti tak účelu zakázaného (rozhod. č. 7617 sb. n. s.).